

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΙΑΤΑ

Ἐξακολουθοῦν διατυπώμεναι νέαι γνῶμαι διὰ τὴν Κόρην τοῦ Ἀντσιο. Ἄφ' ὅτου μετεκομίσθη εἰς τὸ Εὖ, μουσεῖον τῶν Θερμῶν ἔχουν γίνη 10 διαλέξεις ἐπιτοπίως ὑπὸ ἀρχαιολόγων, ἐνώπιον πλήθους ἀκροατῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τύπῳ δημοσιεύονται συγνότατα ἀρθροί ποικίλης αντιλήψεως. Οἱ Ἰταλοὶ ἀρχαιολόγοι τὸ θεωροῦν μετὰ τὸν Εὐμῆνον Ἀφροδίτην καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, τὸ τέταρτον μηρίστηρα τῆς ἀρχαῖας Ἑλλ. τέχνης. Οἱ ἄγιντες περιστρέφεται ὅπως ἔξαριθμαθῇ ποίαν παριστῇ ἡ ὁρία αὐτῆς κόρη, ἡ ἀναγνώσκουσα βιβλίον, τὸ διότιον κρατεῖ μὲ τὴν δεξιάν πρὸ τοῦ στήθους τῆς. Οἱ περιστότεροι τὴν θεωροῦν Σιβύλλην ἀναγνώσκουσαν χρησμούς. Οἱ Ἰταλὸς ἀρχαιολόγος καὶ γερουσιαστὴς Κομπαρέττι πειρᾶται νὰ ἀποδεῖξῃ διὰ τὸ ἀγαλμα παριστῇ τὴν Κασσάνδραν, τὴν κόρην τοῦ Πριάμου· ἀλλ' ὁ ἰσχυρισμὸς του δὲν ἔχειθε ἀκριβής. Ἐν τούτοις δὲ Κομπαρέττι πειρᾶται νὰ ἔξηγησῃ τὴν γαλήνιον στάσιν τοῦ ἀγάλματος, στάσιν ἥπις δὲν ἀνταποκρίνεται μὲ τὸν τραγικὸν τύπον τῆς Κασσάνδρας, ἴσχυρίζεται διὰ τὸ καλλιτέχνης ἐνεπνεύσθη τὸ ἔργον του ἐκ τῶν στήχων τοῦ Εὔρυπίδου, διότι δίδει εἰς τὴν Κασσάνδραν (δούλην τότε τῆς Αύλης τοῦ Ἀγαμέμνονος εἰς τὸ "Ἄργος") χαρακτήρα ἡπιώτερον. Κατὰ τὸν Κομπαρέττι ὁ καλλιτέχνης παριστῇ τὴν Κασσάνδραν καὶ ἡν τη στιγμὴν αὐτῆς προφητεύει τὸν τραγικὸν. Θάνατον τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τὸν ἕδον αὐτῆς θίνεταιν.

Ἡ χειρ, ἥπις λείπει, ἀπέσπα, κατὰ τὸν Ἰταλὸν ἀρχαιολόγον, τὸ διάδημα τὸ ὑπόδιον ἔφερεν εἰς τὴν κεφαλήν καὶ τὴν προφητικὴν δάφνην τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἡ ἔξηγησις αὐτῆς τοῦ Κομπαρέττι φάνεται ἀντιφάσκουσα πρὸς τὴν περὶ Κασσάνδρας παράδοσιν.

Ἐπειρος Ἰταλὸς ἀρχαιολόγος ἀνέλαβε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Κομπαρέττι ύποστηρίζων διὰ τὰ μέχρι τοῦδε εὑρεθέντα ἀγαλματα τῆς Κασσάνδρας παριστῶσι τὴν κόρην τοῦ Πριάμου εἰς τὰς πλέον τραγικὰς στιγμὰς τῆς ζωῆς τῆς, βιάζομένην παρὰ τοῦ Αἴαντος; παρὰ τὸν βωμὸν τῆς Ἀθηνᾶς μετὰ τὴν ἀλώσιν τῆς Τρωάδος, προφητεύουσαν τὴν πτῶσιν τῆς Τρωάδος, τὴν ἀφίξιν τῶν Ἑλλήνων καπ. Ἐν γένει ὅλα τὰ ἀγάλματα τῆς Κασσάνδρας τὴν παριστῶσιν εἰς στάσιν γυναικὸς ἀλλόφρονος. Ἀπ' ἐναντίος καὶ περὶ δούλογος ἀγαλμα παριστῇ κόρην γαλήνιον, ἀναγνώσκουσαν. Τὸ πρόσωπον οὐδὲν τὸ τραγικὸν παριστᾷ.

Ἡ κόμη εἶναι δεδεμένη κατὰ τὸν τρόπον τὸν ἀρχαῖον, τὸ ἔνδυμα διάγονον ἀτημελές, μάλις ἔφιγε γυμνὸν ἔνα μαστόν. Οἱ καλλιτέχνης ἔκειται ἐν τῷ ἀνώμαλον. Ἀπ' ἐναντίας διακρίνεται ἡ ταινία μὲ τὴν ὑπόδιαν εἶναι δεδεμένη ἡ κόμη. Ἐν συγάλω τὸ ἀγαλμα παριστῇ στάσιν ἀρμόζουσαν εἰς κόρην βυθισμένην εἰς τὴν μελέτην, τὸ σῶμα κλίνει ἐλαφρώς πρὸς τὸ μέρος τοῦ βιβλίου.

Οἱ καθηγητὴς Στρόγχη, ὑποδιευθυντὴς τῆς ἐν Ρώμῃ ἀγγλικῆς καλλιτεχνικῆς σχολῆς ἀποφανεῖται διὰ τὴν κόρη τοῦ Ἀντσιο εἶναι... νεανία; καὶ διχ! γυνή.

Τὸ στήθος τοῦ ἀγάλματος, εὐρὺ καὶ μὲ μῆς σαφῶς διαγραφομένους, δὲν εἶναι στήθος γυναικὸς· κατὰ τὴν ἀντιλήψιν τῆς ἀρχαῖας Ἑλληνικῆς τέχνης. Ἐπίσης οἱ βραχίονες εἶναι μυώδεις καὶ οἱ πόδες μεγάλοι καὶ δυσανάλογοι διὰ γυναικία.

Κατὰ τὸν Στρόγχη, τὸ ἀγαλμα παριστῇ μᾶλλον Γα-

λατηνής εἰρέα τῆς Κυνέλης, κρατοῦντα ἀμφορέα πλήρη καρπῶν.

*
Ἐν συνεδρίᾳ τῆς Γερμανικῆς Ἀρχ. σχολῆς ὁ ὑποδιευθυντὴς κ. Κάρολος ὁμίλησε περὶ Σνάιδερ, Κρουμβάχερ καὶ L. Kawerau.

*
Τὴν 28ην Δεκεμβρίου ἐν Βαλτιμώρῃ τῆς Ἀμερικῆς συνηλθόντες εἰς συνεδρίαν ἀρχαιολογικῶν πολλοὶ Ἀμερικανοί, μέλη τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Φιλολογικῆς ἐταφίασ.

*
Ἐπί τινος ἀλιευτικοῦ πλοιαρίου ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀρρικῆς καταπλεύσαντος εἰς Πειραιᾶ, κατεσχέθη ἐν γάλινον ἀγαλμα Σκαύρου καὶ ἐν ἀγαλμα πτερυγοφόρος γυναικός.

*
Τὰ ἀρχαιολογικὰ τεῦτα ἀντικείμενα εἰκάζεται διὰ θάνατορέθησαν μετ' ἄλλων ὅμοιων ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀρρικῆς πρὸ καιροῦ, δὲ γόρακος πλοιάρχος ἐλαθεν ὡς μερίδιον τὰ δύο κατασχέντα ἀγαλματα.

*
Ο κ. Σβερόνγος, ἐξ ἀφορμῆς ἀγαλμάτου τὴν πύλην τοῦ Ἀδού εἰκνιζόντος, μελετήσας τὴν τοπογραφίαν τοῦ λόφου τοῦ Ἰππιού Κολωνοῦ κατόρθωσε τῇ βοηθείᾳ ἀρχαίκες καὶ παροραθείσες σημειώσεως Ἐλλήνος ἀρχαιολόγου νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ μάτην μέχρι τοῦδε ἐναγκητούμενον κάσμα τοῦ παρὰ τὸν Κολωνὸν ἱεροῦ τῶν Ἐρινύῶν, ἐν τῷ ὅποιω εὑρηται ἡ σκηνὴ τοῦ Σοφοκλείου «Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῷ». Τὸ κάσμα εἶναι βάθους 15 μέτρων, κείται ἐπὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ λόφου καὶ τῆς εἰκόνης παρὰ τὸν Κόλωνον ἀργαλάς δόδοι. Εὑρέθη ἡ θέσις τοῦ βωμοῦ τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ Πλουτωνείου, διθεν κατήρχοντο εἰς «Ἀδηνας καὶ ἡ Ἀκαδημεία» (ιερὸν τοῦ ἥρωος Ἀκεδήμου). Λί ἀνακαλύψεις αὐται θὰ ἔκτεινε πιλεπομερῶς εἰς ιδίαν συγγραφὴν ὑπὸ τοῦ κ. Σβερόνου.

Μετὰ τοῦ παρόντος φύλλου συμπληροῦνται τὸ ἔννατον ἔτος τῆς «Πινακοθήκης» καὶ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀρχεται τὸ δέκατον. Παρακαλοῦνται συνεπῶς οἱ κ. κ. συνδρομηταί, ίδια οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ ἔξωτεροικῷ, διποσ εὐαρεστούμενοι στείλωσι μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀνὰ κείμενος τεύχους ἀπ' εὑρέθη αἰς πρόδη τὴν ἐν Ἀθηναῖς διεύθυνσιν τὴν συνδρομήν των, διὰ ταχυδρομικῆς ἢ τροπεζικῆς ἐπιταγῆς, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς δαπάνης τῆς ἀποστολῆς.

Εἰς τὴν παράκλησιν ταύτην ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας, οἵτινες πεποίθαμεν διὰ θάλησσον νὰ ἐνισχύσουν πραγματικῶς τὴν «Πινακοθήκην» διὰ τῆς ἐγκαίρου ουσίου καὶ ἀσφαλείας ἀποστολῆς τῆς συνδρομῆς των, καθ' ὃν τοῦ διόπτρον ἀνωτέρων ὑποδειγμάτων. Οἱ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου ἀποστέλλοντες τὴν ἐτησίαν συνδρομήν των λαμβάνουν ἀμέσως διωρεάν ἐν λαχεῖον τοῦ Εθνικοῦ στόλου, θὰ ἔχωσι δὲ καὶ πλείσια προνόμια ἀπὸ τοὺς ἄλλους συνδρομητάς.